

[Forsvarsministeren]

FN-hovedkvarteret har den 25. februar 1985 udtalt:

»Although the United Nations can not discourage the employment of women in peace-keeping forces, any actual assignments of women should be determined by the Force Commander in the light of prevailing circumstances, such as the operational requirements, environment and customs of the host country. All proposals to introduce or to increase the employment of women in national contingents should be notified to UN Headquarters for consideration before any such proposals are implemented.«

I Forsvarsministeriets uofficielle oversættelse:

»Selv om FN ikke kan afvise udstationering af kvinder i fredsbevarende styrker, skal enhver tilkommandering af kvinder afgøres af den pågældende Force Commander i lyset af de foreliggende omstændigheder såsom de operationelle betingelser, omgivelserne og værtslandets sædvaner. Ethvert forslag om at indføre eller forøge anvendelsen af kvinder i nationale kontingenter skal forelægges FN's hovedkvarter til overvejelse, forinden sådanne forslag iværksettes.«

Under hensyn til at spørgsmålet om anvendelse af kvindeligt personel i FN-styrker således må afgøres fra sag til sag, finder jeg ikke behov for en særlig dispensation fra ligebehandlingsloven gældende for dette område.

Spm. nr. S 179

Til forsvarsministeren (9/11 88) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Da det indtil videre er fastsat, at anvendelse af kvindeligt militært personel i FN-styrker og observatørkorps kun kan ske efter forhandlinger med de berørte FN-myndigheder, kan ministeren da oplyse, om Danmark fortsat forhandler i FN vedrørende denne problemstilling?«

Svar (17/11 88):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Som nævnt i min besvarelse af spørgsmål nr. S 178 vil deltagelse i en given FN-mission finde sted efter generalsekretærens forhandling med bidragydende nationer om størrelsen og sammensætningen af deres troppebidrag til den på-

gældende FN-styrke. Anvendelse af kvindeligt militært personel vil således blive behandlet og afgjort i hvert enkelt tilfælde, alt afhængig af de foreliggende omstændigheder.

Spm. nr. S 180

Til sundhedsministeren (9/11 88) af:

Klaus Hækkerup (S):

»Kan ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 52 og 53 oplyse, i hvilket omfang der i dag gennemføres mammografiundersøgelser i Danmark, eventuelt fordelt på amtskommuner, herunder hvor stor en del af undersøgelserne der foretages på grund af mistanke om brystkræft eller som forebyggende folkeundersøgelser?«

Svar (17/11 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I 1987 er mammografiaktiviteten i Danmark opgjort til 44.925 konsultationer, der fordeler sig således på sygehuskommunerne:

Københavns Kommune	4.345
Frederiksberg Kommune	1.003
Københavns Amt	5.130
Frederiksborg Amt	2.621
Roskilde Amt	0
(amtet får foretaget undersøgelserne i Københavns Amt)	
Vestsjællands Amt	2.349
Storstrøms Amt	1.775
Bornholms Amt	549
Fyns Amt	4.018
Sønderjyllands Amt	1.798
Ribe Amt	1.554
Ringkøbing Amt	1.919
Vejle Amt	3.147
Viborg Amt	3.035
Århus Amt	5.872
Nordjyllands Amt	5.810

Da man i Danmark alene anvender mammografiundersøgelser til diagnostisk udredning af kvinder med brystkræftsymptomer, foretages de nævnte undersøgelser på grund af mistanke om brystkræft og ikke som led i et forebyggende folkeundersøgelsesprogram.

Spm. nr. S 181

Til sundhedsministeren (9/11 88) af: